

अष्टादशदोषत्यागादष्टादशगुणत्वं दमस्याह दमइति कतेकर्मणि वैदिकेप्रतिकूलं अश्रद्धा आलस्यादिच अकृते उपवासव्रतादौ प्रतिकूलं क्षुधा जिह्वालौल्यादि इदं द्वयमेको दोषः १ अन्तःताभ्यस्ये प्रसिद्धे ३ का
मः कथं भिलाषः ४ अर्थो धनार्जनार्थेऽतियत्नः ५ स्पृहा धनाद्यभिलाषः ॥ ६ ॥ २३ ॥ पैशून्यं परदोषसूचकत्वं ११ परितापः अतिदुःखित्वं १४ अरतिः सक्कियानभिलाषः १५ ॥ २४ ॥ अपस्मारः कर्त
व्यविस्मरणं १६ अतिवादः पराक्रोशः १७ संभावना महत्त्वबुद्धिः ॥ १८ ॥ २५ ॥ मदइति येषां विपर्ययादमगुणत्वेन उक्तास्त एव कृताकृतप्रतिकूलादयोष्टादश तथा वक्ष्यमाणस्य षड्विधत्यागस्य च विपर्य
याः षट् ते च लक्ष्मीप्राप्तौ हर्षः १ अप्रिये जाते व्यथा २ स्वीयेषु याज्जा ३ पात्रेष्वप्रदानं ४ सत्यधिकारे इष्टापूर्तयोरकरणं ५ कामस्यात्यागः प्रमादश्च ६ एते चतुर्विंशतिर्मददोषाः ॥ २६ ॥ श्रेयान्प्रशस्ततरः तृ
तीयो वक्ष्यमाणः कामत्यागः तस्मिन् कामत्यागे कृते सति भिन्नं भेदः भावे निष्ठा द्वैतमितियावत् स एव दुःखं द्वितीया द्वैभयं भवति यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं अथ यदल्पं तदुःखमित्यादि श्रुतिभ्यः कामत्यागा

दमोऽष्टादशगुणः प्रतिकूलं कृताकृते ॥ अन्तं चाभ्यसूया च कामार्थौ च तथा स्पृहा ॥ २३ ॥ क्रोधः शोकस्तथा तृष्णा लोभः पैशून्यमेव च ॥ मत्सरश्च विहिंसा च प
रितापस्तथाऽरतिः ॥ २४ ॥ अपस्मारश्चातिवादस्तथा संभावनात्मनि ॥ एतैर्विमुक्तो दोषैर्यः सदांतः सद्भिर्बुध्यते ॥ २५ ॥ मदोष्टादशदोषः स्यात्त्यागो भवति षड्वि
धः ॥ विपर्ययाः स्मृता एते मददोषा उदाहृताः ॥ २६ ॥ श्रेयांस्तु षड्विधस्यागस्तृतीयो दुष्करो भवेत् ॥ तेन दुःखं तरत्येव भिन्नं तस्मिन् जितं कृते ॥ २७ ॥ श्रेयांस्तु षड्वि
धस्यागः श्रियं प्राप्य न हृष्यति ॥ इष्टापूर्ते द्वितीयं स्यान्नित्यवैराग्ययोगतः ॥ २८ ॥ कामत्यागश्च राजेंद्रसत्तृतीय इति स्मृतः ॥ अप्यवाच्यं वदं त्येतं सत्तृतीयो गुणः
स्मृतः ॥ २९ ॥ त्यक्तैर्द्रव्यैर्यद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ न च द्रव्यैस्तद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ ३० ॥ न च कर्मस्वसिद्धेषु दुःखं तेन च न ग्लपेत् ॥ सर्वैरेव गुणैर्यु
क्तो द्रव्यवानपि यो भवेत् ॥ ३१ ॥ अप्रिये च समुत्पन्ने व्यथां जातु न गच्छति ॥ इष्टान्युत्रांश्च दारांश्च न याचेत कदाचन ॥ ३२ ॥ अर्हते याचमानाय प्रदेयं तच्छुभं भ
वेत् ॥ अप्रमादी भवेदेतैः स चाप्यष्टगुणो भवेत् ॥ ३३ ॥

श्रुतइति ॥ २७ ॥ त्यागमेवाह श्रेयानिति श्रियं लक्ष्मीं विद्यां च न हृष्यति न हृष्यति १ इष्टं यागहोमादि आपूर्तं तद्वागारामादि २ ॥ २८ ॥ कामत्यागस्य परांकाष्ठमाह अपीति अवाच्यं निर्दत्तिकत्वात् तथा चो
दाहृतं यदा सर्वे प्रमुच्यंते इति ॥ २९ ॥ त्यक्तैरिति द्रव्यैः कृयादिभिस्सत्तैरेव यत्निष्कामत्वं भवति तत्कामपूर्वकं उपभुक्तैर्न भवति यथोक्तं न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाम्यतीति निष्कामत्वं बहुभिर्लब्धैर
पि द्रव्यैर्न भवति नाप्युपयुक्तैः काम्यद्वारा व्ययीकृतैरित्यर्थः ३ ॥ ३० ॥ न दुःखं कुर्यादिति शेषः तेन च दुःखेन न ग्लपेत् ग्लानिं न प्राप्नुयात् गुणैः कीर्त्यादिभिः ॥ ३१ ॥ अप्रिये कीर्तिवित्तनाशादिप्रभवे समुत्पन्ने
पियो व्यथां न गच्छति सत्तृतीयस्याग इत्यर्थः ४ पंचमं त्यागमयाज्जारूपमाह इष्टानिति ५ ॥ ३२ ॥ षष्ठमाह अर्हतइति अर्हते योग्याय ६ षड्विधत्यागफलमाह अप्रमादीति सच अप्रमादश्च ॥ ३३ ॥